

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4702/2019
03.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Велибор Чворо, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства одбране, Управе за војно здравство Војномедицинске академије Београд, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3482/19 од 19.04.2019. године, у седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3482/19 од 19.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 670/13 од 06.11.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 23.04.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 1.750.000,00 евра (погрешно означених динара) и то износ од 350.000 евра на име вађења здравог зуба осмице у горњој десној вилици, који је извађен без пристанка тужиоца; износ од 350.000 евра на име вађења и уништења здравог зуба петице у доњој десној вилици, без пристанка тужиоца; износ од 350.000 евра на име вађења и уништења здравог зуба четворке у доњој десној вилици без пристанка тужиоца; износ од 350.000 евра на име тешких физичких болова тужиоца који се перманентно и свакодневно појављују и износ од 350.000 евра на име тешких и непрестаних психичких болова који производе утрнулост тела, несаницу, поспаност и ноћне непрестане кошмаре и вртоглавицу, све са законском затезном каматом од 29.10.2013. године до дана исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име судских трошкова исплати појединачне износе, са законском затезном каматом од датума доспелости, па до дана исплате, ближе наведене овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име путних трошкова од ... до ... износ од

106.640,00 динара, са законском затезном каматом од 02.07.2013. године до дана исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу исплати потпуни рачун за урађени стоматолошко протетички рад, преда купљени и предати материјал и то платинасто зубно злато етажмен, сликање по налогу стоматолога тужене, код приватника и код тужене, плаћено, а изостављено у издатом рачуну, да изда гаранцију тужиоцу за временско трајање парцијалне протезе, мостова, инплантата и његов временски рок трајања, за мостове рок трајања 29 година, поново уради делимичну горњу протезу због оштећења, при уградњи моста у доњој десној вилици, да за исту да доживотну гаранцију, а уколико дотраје у гаранцијском року урадити на терет тужене квалитетно и послати тужиоцу рачун и гаранцију. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 134.250,00 динара. Ставом седмим изреке, одбачен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова поступка из поднеска од 23.04.2018. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3482/19 од 19.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем, четвртом, петом, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка које, сагласно члану 407. став 1. ЗПП, могу бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је обављао стоматолошке услуге на клиници за стоматологију Војно медицинске академије у периоду од 2009.године до 2011. године. Тужилац сматра да му је тужена током лечења својим незаконитим поступањем проузроковала материјалну и нематеријалну штету, чију накнаду у овој парници потражује. Нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиоца неоснован, те да нема основа за обавезивање тужене да тужиоцу исплати износе које својим тужбеним захтевом потражује, у смислу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, јер није утврђено да су постојали пропусти у раду, како лекара који су лечили тужиоца, тако ни службеника који су обављали административне послове у вези са лечењем тужиоца на ВМА. Из налаза комисије вештака, који је израђен на основу постојеће медицинске документације, оценили су да приликом стоматолошког лечења тужиоца на ВМА није било пропуста у раду лекара тужене. Неправилност у раду тужене приликом издавања рачуна за стоматолошко-протетички рад, као и обрачуна и мерења радова са

златом тужилац није доказао, као што није доказао ни постојање путних трошкова чију накнаду потражује, као и накнаду „судских трошкова“, с обзиром да нема основа по којем би они пали на терет тужене. Такође, утврдили су да је тужилац осигураник Републичког фонда за здравствено осигурање и да нема право на рефундацију износа на стоматолошке услуге које је обавио на ВМА, с обзиром да се уговор о пружању и финансирању здравствене заштите из обавезног здравственог осигурања за 2009. годину, који су закључили Републички фонд за здравствено осигурање и Војно медицинска академија и који се примењује од 27.01.2009. године, не односи на стоматолошке услуге које се пружају на ВМА.

По оцени Врховног касационог суда, а на основу утврђених чињеница правилно су нижестепени судови закључили да је тужбени захтев тужиоца неоснован и да не постоји одговорност тужене за насталу штету тужиоцу, јер не постоји узрочно-последична веза између радњи органа тужене и штете коју је претрпео тужилац.

Одредбом члана 172. Закона о облигационим односима, прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

Одредбом члана 231. Закона о парничном поступку, прописано је да ако суд на основу изведених доказа не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правило о терету доказивања (став 1.). Странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остварење права, ако законом није другачије прописано (став 2.).

Према наведеној одредби члана 172. став 1. ЗОО, правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција и за одговорност правног лица по овом основу потребно је да је штета настала због незаконитог или неправилног рада његових органа. Лечење тужиоца на Војно медицинској установи од стране лекара обављено је у свему према правилима стоматолошке струке и није утврђено да је било пропуста у раду лекара који су тужиоца лечили. Наведено произлази и из налаза и мишљења Комисије судских вештака Стоматолошког факултета у Београду. Такође, по оцени Врховног касационог суда, правилан је став нижестепених судова да тужилац није доказао да је због незаконитог и неправилног рада службеника који су обављали административне послове у вези са лечењем, претрпео штету, односно да постоји узрочно-последична веза између њихових радњи и штете за коју тврди да је претрпео, а с обзиром да је терет доказивања ових чињеница био на тужиоцу, у смислу члана 231. ЗОО.

Супротно наводима ревизије, тужилац у току поступка није доказао да је поступање органа тужене приликом лечења тужиоца, односно приликом вођења административних послова, супротно било којој законској норми, нити у чему се састоји незаконито и противправно поступање органа тужене, које би било у узрочно последичној вези са насталом штетом за тужиоца.

Нису основани ни наводи ревизије тужиоца којима се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, јер се ревизија из ових разлога не може изјавити на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Имајући у виду да по ревизији није успео, одбијен захтев тужиоца и за накнаду ревизијских трошкова применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић